

“Ba đứa nhìn nhau, không biết phải trình bày thế nào mà cũng sợ nữa vì được dạy là không nên lãng phí thức ăn”

Ngày đến Nhật, bọn tớ được thầy giáo của nghiệp đoàn đến đón. Thầy lái xe chở bọn tớ về nơi tập huấn ở Tochigi. Trên đường đi thầy cũng hỏi thăm nhưng bọn tớ chỉ có thể trả lời bằng những từ rời rạc không thành câu. Lúc ấy vì không nói được nhiều nên là càng ngại giao tiếp giao tiếp với thầy.

Bọn tớ sang là sáng sớm nên thầy đưa đi ăn ở quán gyudon. Thầy đưa menu cho xem nhưng bọn tớ cũng không hiểu nên cứ chỉ chỉ vào ảnh cho thầy thôi.

Lúc món ra thì kèm thêm quả trứng sống, bọn tớ không ăn được. Ba đứa nhìn nhau, không biết phải trình bày thế nào mà cũng sợ nữa vì được dạy là không nên lãng phí thức ăn. Rất may là về sau thầy cũng hiểu và bọn tớ bỏ lại 3 quả trứng.

Những người hàng xóm tốt bụng

Từ Tochigi về công ty ở Mie mất gần một đêm đi ô tô. Hoàn xuất phát từ 9 giờ đêm và tới công ty vào sáng hôm sau. Nhà ở và các vật dụng liên quan như đồ gia dụng, xe đạp v.v.. đều được công ty chuẩn bị sẵn. Giám đốc công ty cũng giúp Hoàn làm quen với những người hàng xóm.

Bạn tớ được công ty thuê cho một căn hộ chung cư ở tầng 4. Lúc vào ở, bác giám đốc dẫn bạn tớ sang làm quen với vợ chồng bà hàng xóm.

Từ đấy bạn tớ đi làm về thỉnh thoảng gặp bà tưới cây với nhật cỏ ở tầng 1 thì được bà hỏi thăm. Ban đầu bà hỏi chuyện trước, bạn tớ trả lời. Mất tầm nửa năm thì bạn tớ bắt đầu chủ động bắt chuyện với bà. Tớ hay hỏi bà về tiếng Nhật ví dụ như cách dùng từ vựng này thế nào, trong trường hợp nào.

Về sau quen thân hơn một chút thì bà hay mang thức ăn cho bạn tớ. Còn bạn tớ cũng cuốn nem mời lại ông bà. Bà ở trong hội người cao tuổi nên giới thiệu cho bạn tớ đi học lớp học miễn phí, hoặc là rủ bạn tớ cùng tham gia các chương trình tình nguyện vào cuối tuần như nhặt rác, dọn cành cây để làm sạch khuôn viên đường phố.

Ngay cả bây giờ khi đã về nước, tớ vẫn còn giữ liên lạc đều đặn với ông bà.

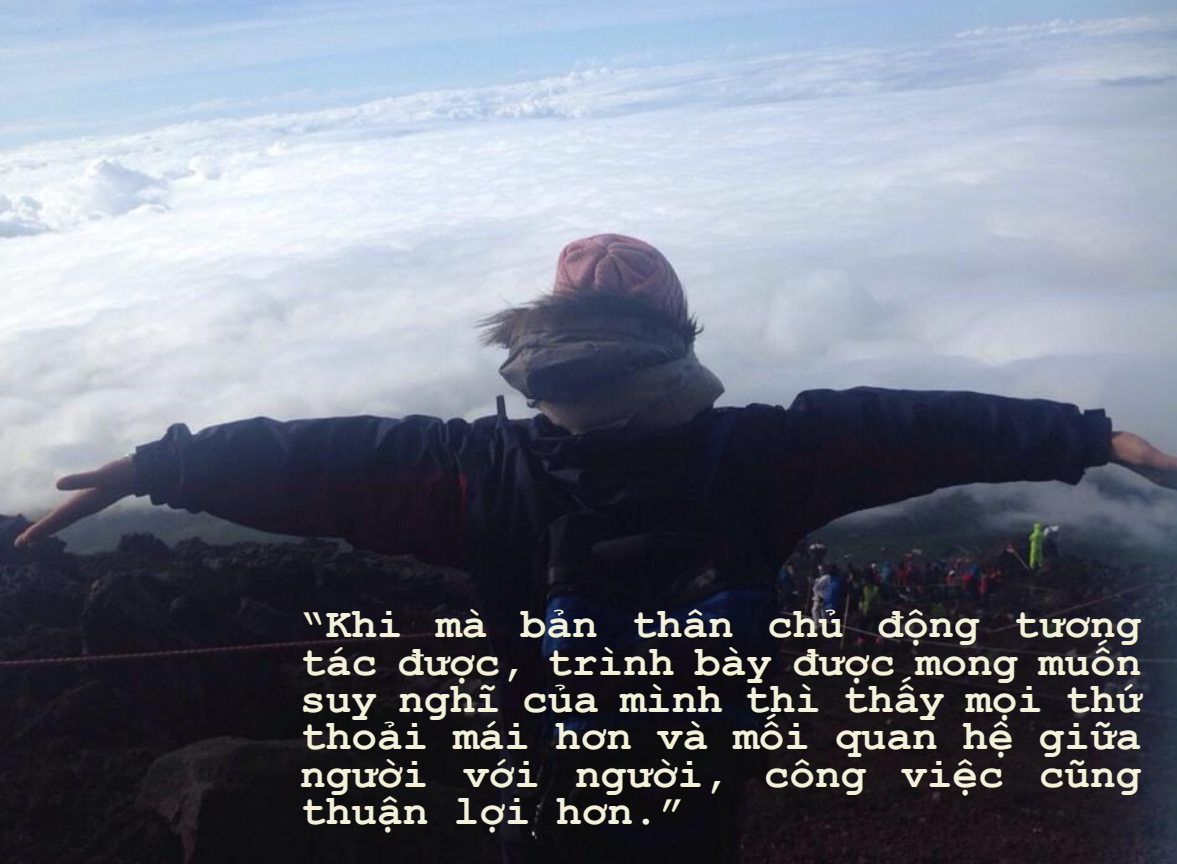

Khác biệt văn hóa

Có lần hai vợ chồng ông bà mới mời bọn tớ sang nhà chơi, khi ấy bọn tớ cũng ở đó được hơn 2 năm, đã rất thân thiết với ông bà rồi. Tớ nhờ là ông bà đặt hẹn với bọn tớ từ trước đó một đến hai tuần. Tớ khá bất ngờ vì chỉ sang uống trà, ăn miếng bánh ngọt thôi nhưng vẫn phải lên lịch từ rất lâu. Bình thường như ở Việt Nam, nếu đã thân nhau như vậy, thì có thể hẹn đến nhà chơi lúc nào cũng được, không cần đặt lịch quá xa.

Khi tiếng Nhật chưa tốt thì một năm đầu tớ cảm thấy căng thẳng. Đi siêu thị khi người ta nói dài hay giới thiệu về sản phẩm hoặc chương trình khuyến mãi tích điểm thì vì không hiểu nên là cũng thiệt nhiều cái. Đi làm thì nhiều khi bác giám đốc hoặc người hướng dẫn nhắc nhở nhưng mình không hiểu hết được ý họ nói. Nên là khoảng nửa năm đầu cảm thấy công việc cũng áp lực. Sau khi nghĩ lại thì tớ thấy là do bản thân mình chưa nỗ lực nên mấy chị em đồng viên nhau cố gắng học.

**“Vì không hiểu
nên là cũng
thiệt nhiều cái”**

"Khi mà bản thân chủ động tương tác được, trình bày được mong muốn suy nghĩ của mình thì thấy mọi thứ thoải mái hơn và mối quan hệ giữa người với người, công việc cũng thuận lợi hơn."

Nhóm thực tập sinh của Hoàn ngoại kiểm hàng còn được giao lắp ghép sản phẩm. Công đoạn mà họ phụ trách là dán một bộ phận bằng cao su lên tấm nhựa. Thật không may, sản phẩm xảy ra lỗi, miếng cao su bị bong khỏi tấm nhựa.

Lần đầu tiên khi nhận được phản hồi có sản phẩm lỗi, bác giám đốc đã nhắc nhở cả xưởng. Tuy nhiên vì công đoạn dán cao su lên tấm nhựa là do nhóm thực tập sinh làm nên khi có lỗi thì nguyên nhân đầu tiên có thể nghĩ đến là sơ suất của bọn tớ. Bọn tớ thấy khó hiểu nhưng cũng nhắc nhau cố gắng cẩn thận. Từ lần sau đó thì có cả cô chuyên trưởng kiểm hàng nhưng vẫn thấy báo lỗi về. Bác giám đốc khá giận và quở trách cả cô chuyên trưởng. Mấy tháng sau, lại báo lỗi lần nữa. Lần này thì bọn tớ đứng ra trình bày với bác. Tất cả các khâu đều đã làm chắc chắn, kiểm hàng cẩn thận nên lỗi không phải ở chỗ bọn tớ mà có thể là ở khâu nào đó khác.

Bác giám đốc nghe bọn tớ trình bày xong thì bác cũng đi tìm hiểu và phát hiện ra nguyên nhân là khi đóng vào thùng carton chuyển bằng đường biển thì do nắng nóng nên đã bị tan keo, làm cao su không dính vào nhựa. Vậy là bác có gặp trực tiếp bọn tớ và xin lỗi vì đã trách nhầm.

Khi bị nhắc nhở lần đầu tiên thì lúc ấy tiếng Nhật chưa tự tin với lại chưa biết nguyên nhân thế nào nên bọn tớ chưa dám đưa ý kiến. Về sau thì có thể chắc chắn là sai sót không ở chỗ mình nên bọn tớ đã trình bày lại với bác để bác hiểu. Khi mà bản thân chủ động tương tác được, trình bày được mong muốn suy nghĩ của mình thì thấy mọi thứ nó thoải mái hơn và mối quan hệ giữa người với người, công việc cũng thuận lợi hơn.

Có thể bạn muốn biết

Trong bài viết Hoàn đã kể về kỉ niệm được thầy giáo của nghiệp đoàn đến đón ở sân bay và đưa về trung tâm tập huấn. Suốt dọc đường Hoàn rơi vào không khí gượng gạo vì không thể giao tiếp nhiều với thầy. Trong những trường hợp như vậy, đặt câu hỏi cho đối phương cũng là một cách để duy trì hội thoại.

Trong tập phim 01, nhân vật Xuân trong bộ phim “Xuân chinh phục Nhật Bản”* cũng đã gặp phải tình huống tương tự vào ngày đầu tiên tới Nhật. Hãy theo dõi tập phim để cùng tham khảo cách Xuân xử trí khi gặp tình huống trên nhé.

<https://www.hikidasu.jp/go.jp/corner/drama/01/>

* Bộ phim “Xuân chinh phục Nhật Bản” là một phần nội dung trong series truyền hình học tiếng Nhật “Phát huy tiếng Nhật của bạn” do Quỹ Giao lưu Quốc tế sản xuất.

今なんて言ったあ!?

会話が続かない...

お願いしたつもりなのに

ひきだすにほんご
Activate Your Japanese!

日本にほんで生活せいかつしたい

日本にほんで働はたらきたい

学んできた日本語を最大限にひきだす
ヒントが満載の15分番組(全24回)

A1 A2 B1 B2 C1 C2

JF Standard for Japanese-Language Education
異なる話題について話せる A2レベルから生活や
仕事上でより広く対話できる B1レベルを目指す
のが対象です。

NHK EDU NHK EDUCATIONAL CORPORATION JAPAN FOUNDATION 国際交流基金